

A keresztény értékek ápolása

25 éves a Vajdasági Pax Romana*

Ez az írás igyekszik röviden összefoglalni a *Vajdasági (Délvidéki) Pax Romana* elmúlt 25 évének a főbb mozzanatait.

A **Katolikus Magyar Diákszövetség** (KMDSZ, röviden KDSZ) alapító tagként vett részt 1921-ben Fribourgban¹ a Nemzetközi Katolikus Egyetemista Mozgalom (MIEC, Mouvement International des Étudiants Catholiques – Pax Romana) létrehozásában, amelybe a felvidéki és erdélyi magyar katolikus egyetemisták szervezetei is bekapcsolódtak (Prohászka Ottokár Kör, Erdélyi Diákok Katolikus Szövetsége). Az MIEC ma a világ legtöbb országának katolikus egyetemista szervezeteit fogja össze.

Az alapítók fő céljuknak tűzték ki, hogy az első világháborút okozó és követő, nemzetek közötti gyűlölködést a keresztény értelmiségiek áthidalják és feloldják, illetve a győztesek és a legyőzöttek között elősegítsék a nemzetközi békét.

A *Pax Romana* felvett közös név emlékeztet a Krisztus születése idején fennálló, háború nélküli, „békés” korszakra.

1947-ben megalakult a *Pax Romana* értelmiségi tagozata, a Nemzetközi Katolikus Értelmiségi Mozgalom (Mouvement International des Intellectuels Catholiques, angol nevén: International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs), amely nem kormányzati szervezatként a nemzetközi fórumokon is képviselteti magát.

A KMDSZ tevékenységét 1947-ben a kommunista pártállam betiltotta. A nyugat-európai országokba menekült magyar katolikus diákok 1947 februárjában megalakították jogutód-

ként először grazi, majd müncheni székhellyel a külföldi Katolikus Magyar Diákszövetséget. A KMDSZ jogutódlását a *Nemzetközi Pax Romana* egyetemista tagozata (MIEC) 1950-ben hivatalosan is elismerte.

A KMDSZ 1956-tól a Nyugatra menekült egyetemisták új egységes szervezete, a MEFESZ keretében folytatta munkáját. 1959-ben Leuvenben² a katolikus egyetemisták újra szükségét látták a katolikus összefogásnak, a magyar ügynek az MIEC-ben való képviselésére, és megalapították a **Magyar Pax Romana Szövetséget**. Az MPRSZ 1964-ben Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalomra, majd 1987-ben **Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalom – Pax Romanára** (KMÉM – Pax Romana) módosította a nevét. Ezzel párhuzamosan a mozgalom az MIEC-ből az MIIC-be lépett át.

1991-ben Győrben, illetve Pannonhalmán a 33. Magyar Pax Romana Kongresszuson 34 magyarországi szervezet, mozgalom és csoport jelentette be csatlakozási szándékát. 1991. november 9-én Budapesten 22 egyesület részvételével megalakult a **Magyar Pax Romana Fórum** (MPRF). Ezzel a Pax Romana hazatért.

1992 márciusában az MPRF-be – önállóságát megtartva, megkülönböztetett státusszal, a mozgalom nyugati tagozataként – a KMÉM is belépett. Szavazati jogát az MIIC-ben az MPRF-re ruházta át. Az MIEC-ben a KEFE képviseli hazánkat. 2002-ben az MPRF nevét *Magyar Pax Romanára* változtatta. A két testvérmozgalom ettől kezdve önállóan működik.

A magyarországi megalakulással egy időben a KMÉM kezdeményezésére létrejöttek a felvidé-

¹ Fribourg svájci város, Fribourg kanton fővárosa. Fribourg Svájc nyugati-középső részén fekszik, fontos gazdasági, közigazgatási és oktatási központ.

² Leuven flamand város a belgiumi Flamand-Brabant tartományban, amelynek egyben fővárosa, közigazgatási és jogi központja is.

ki, kárpátaljai, erdélyi és a délvidéki *Pax Romana* csoportok is. Ezek a nemzetközi mozgalomban megfigyelői státuszra törekednek.

A Vajdasági Pax Romana megalakulása

A Magyar Pax Romana 35. kongresszusán (Vép–Szombathely, 1993. április 12–18.) megalakították a *Vajdasági Pax Romanát* azzal a céllal, hogy a magyar anyanyelvű és magyarul beszélő katolikus értelmiségieket egyesítse.

Alapító tagok: dr. Brasnyó Csilla orvos, Szabadka; Bucsu András mérnök, Topolya; Faragó Tünde egyetemista, Zenta; Nagy Mária tanár, Nagybecskerek; Nagy Pál mérnök, Nagybecskerek; Papp Ferenc városi tanácsnok, Újvidék; dr. Hegedűs Antal történész, Szabadka; dr. Hegedűs Kovácsévics Katalin egyetemi tanár, Szabadka; Horecki Tibor mérnök, Magyarittabé; Kerekes György mérnök, Újvidék; Papp Zoltán üzemmérnök, Zenta; dr. Tordé László orvos, tartományi képviselő, Nagybecskerek.

Az alakuló közgyűlésen titkos szavazással a jelenlévők dr. Hegedűs Kovácsévics Katalint elnöknek, dr. Tordé Lászlót alelnöknek, Tölgyesi Istvánt titkárnak, dr. Brasnyó Csillát pénztárosnak választották. (Almanach, 16–19.)

A szabadkai belügyi titkárság hitelesítette az Alapszabályzatot, és a 212-37/93-10 számú, 1993. november 1-jén kelt határozata alapján elrendelte bejegyzését a Polgárok Egyesületeinek Nyilvántartójába, az 55. szám alatt.

A VPR alapszabályzatában lefektetett célkitűzések közül kiemeljük, hogy a VPR működése folyamán külön súlyt helyez az alapvető keresztény értékek és a keresztény kultúra ápolására, mint amilyen:

- az evangéliumi isten- és emberszeretet, a szabadság, a család, a béke, a tolerancia, a párbeszéd, az emberi jogok, a keresztények ökumenikus egységének ápolása
- a tudományos világkép és a keresztény hit összhangjának kialakítása;
- az evangélium szellemének megélése és terjesztése a tudományos, kulturális, közéleti, tömegkommunikációs és hivatásbeli munkában;

– a vajdasági katolikus értelmiségieknek a nemzetközi fórumokon való képviselése.

A VPR az első elnökének, dr. Hegedűs Kovácsévics Katalin egyetemi tanárnak a vezetésével működött egészen 2001-ig. Ebben az időszakban, tehát 1993-tól 2001-ig, nyolc tanulmányi napot tartottunk. A meghívott előadók magyarországi vagy hazai teológusok, tudományok doktorai, avagy egy megadott témakör szakértői voltak. Az elnök asszony közvetlen munkatársa a férje volt, az azóta megboldogult dr. Hegedűs Antal történész, aki nagyban hozzájárult a szervezet sikeres működéséhez.

Dr. Hegedűs Kovácsévics Katalin elnök asszony, mellette dr. Hegedűs Antal (áll) és vele szemben ft. dr. Nemeshegyi Péter SJ atya eszmecseréje egy tanulmányi nap alkalmával Topolyán

Az első években még elég szoros volt a kapcsolat a *Magyar Pax Romanával*, különösen Galambos Gyula elnöksége alatt, őt az MPR élén Keresztes K. Sándor, majd Horányi Özséb követte (ezek már a 2000-es évek), az utóbbi elnöksége alatt már eltért az MPR szellemisége a VPR-étől, és így mind lazábbá vált a két szervezet közötti kapcsolat. Az élet azonban ment tovább: akkor még élt Galambos Gyula, az MPR volt elnöke, aki többször is ellátogatott Délvidékre közvetlen munkatársa, Skultéty Csaba kíséretében. Ők ketten nagyon biztos támaszt jelentettek a VPR-nek, és elősegítették a szervezet további kibontakozását és fejlődését. A KMÉM volt elnöke, dr. Szentkereszti György és Czupy Éva, valamint a férje, Czupy József vezetőségi tagok továbbra is fenn-

tartották és fenntartják ma is velünk a kapcsolatot, és évről évre megtisztelnek bennünket jelenlétükkel az évi kongresszusainkon. Dr. Szentkereszty György és a Czupy házaspár közreműködésével kapcsolatba kerültünk a *Renovabis Alapítvánnyal*. Ez az alapítvány 1993-ban jött létre Freisingben a római katolikus egyház keretén belül, és azóta is támogatja a közép- és délkeleti egyházakat. Jelenleg is kapcsolatban állunk a Renovabis Alapítvánnyal, és az ő támogatása biztosítja gyakorlatilag ma is a VPR működését. Legyen Isten áldása az ő áldásos tevékenységükön!

A VPR megalakulásban kezdettől fogva lelkes támogatója volt, és mindvégig gondviselő szemét rajtunk tartotta az azóta megboldogult ft. Msgr. Huzsvár László nagybecskereki megyés püspök úr is.

A VPR további fejlődése

Az évek közben múltak, a VPR tagsága gyarapodott, új helyi csoportok jöttek létre, a 2000-es évek elején tíz helyi csoport működött, mára ez a szám hétre zsugorodott: Ada, Kishegyes, Magyarkanizsa, Nagybecskerek, Szabadka, Temerin és Topolya.

Időközben az elnökség kitöltötte a második négyéves mandátumát, és a 2001. szeptember 30-án megtartott évi közgyűlésen, Bácsfeketehegyen dr. Hegedűs Kovácsvics Katalin átadta az elnöki tisztséget utódjának, dr. Bogner István (most már nyugalmazott) egyetemi tanárnak.

Az előző elnökhöz viszonyítva az új elnök szerencsésebb helyzetben volt – hisz elmúlt már nyolc év. Túl voltunk már a délszláv háború szörnyűségein. Az előző elnökség már megteremtette a kapcsolatot a Renovabis Alapítvánnyal, Czupy Éva és Szentkereszty György további közreműködésével állandósult ez a kapcsolat, és így az alapítvány részéről biztosítottá vált a támogatás. Ennek az volt a feltétele, hogy mindig időre és pontosan küldjük el az elszámolásokat – elszámolásunkat mindig példásnak minősítették: „Eine vorbildliche Abrechnung!”

Újabb nyolc év telt el, s a tanulmányi nap keretében Bácsfeketehegyen 2009. szeptember 26-án elérkezett a tisztújító közgyűlés. Az előzetes megbeszélések értelmében az elnöki posztra hárman vállalták a jelölést: Béres Zoltán tanár, dr. Brasnyó Csilla alapító tag, orvos, valamint Hegedűs Katinka tanár.

Sajnálatos módon néhány héttel a közgyűlés előtt mind a három jelölt lemondta jelöltetését.³

Elérkezett a nagybőjti lelki nap, 2010. március 6. Ekkor rendkívüli közgyűlést tartottunk, és megválasztottuk a VPR új elnökét ft. mgr. Paskó Csaba regens chori és zenetanár személyében.

Megalakult az új vezetőség, megfiatalodott, csupán én az akkori 66 évemmel (mint alelnök) rontottam az átlagon, de így is 40 év alatt volt az átlagéletkor. Az aktuális törvények rendelkezései következtében módosult a szervezet alapszabályzata is.

A VPR rendezvényei

Megalakulásától kezdve, 1993-tól a VPR minden évben (kivéve az 1995-ös évet) kétnapos (szombat és vasárnap) tanulmányi hétvégét tartott. 2007-től a VPR vezetősége a tagsággal való egyeztetés alapján úgy döntött, hogy ezek a rendezvények egynaposak legyenek, de helyette január/február havában és általában júniusban még egy-egy tanulmányi napot tartunk. Ettől kezdve minden évben Topolyán két lelki napot tart a VPR: egy ádventit és egy nagybőjtit. Az idén sajnos a nagybőjti lelki nap a rossz időjárási viszonyok miatt elmaradt.

A tanulmányi napok/tanulmányi hétvégék helyszíne eleinte változott, így időrendi sorrendben: Szabadka, Újvidék, Nagybecskerek, Nagyikinda, Topolya, Magyarkanizsa Bácsfeketehegy, Kishegyes. Egyes helységekben több alkalommal is tartottunk tanulmányi napokat, legtöbbször Bácsfeketehegyen, és 2009-től már hagyománnyá vált, hogy a tanulmányi napokat és az évi kongresszust is minden év szeptember utolsó szombatján tartjuk Bácsfeketehegyen.

³ Mivel úgy gondoltam, hogy nem szabad cserben hagyni azt a szervezetet, ahol buzgón (kisebb-nagyobb hibákkal) tevékenykedtem, a közgyűlés jóváhagyásával vállaltam, hogy a következő nagybőjti lelki napig, tehát 2010 tavaszáig mint ügyvezető elnök lássam el az elnöki feladatokat.

- 1993: *KEREKASZTAL-BESZÉLGETÉS*, Szabadka, 1993. szeptember 4.
- 1994: *HOGYAN TOVÁBB?*, tartományi szintű találkozó, Topolya, 1994. február 27.
- 1996: *MAGYARSÁG ÉS KERESZTÉNYSÉG*, Szabadka, 1996. március 23.
- 1997: *ÉRTELMISÉGI VALLÁSOSság MA*, Bácsfeketehegy, 1997. szeptember 27–28.
- 1998: *A GYERMEK: AJÁNDÉK ÉS FELADAT*, Bácsfeketehegy, 1998. szeptember 19.
- 1999: *EGYÜTT EGYHÁZUNKÉRT ÉS NÉPÜNKÉRT*, Topolya, 1999. szeptember 25–26.
- 2000: *A KERESZTÉNY MAGYAR ÁLLAMISÁG FÉNY- ÉS ÁRNYOLDALAI A DÉLVIDÉKEN*, Magyarokanizsa, 2000. szeptember 30.
- 2001: „Újulatok meg!” (Ef. 4,24)
EGYHÁZAINK MEGÚJHODÁSI FELADATAI A 3. ÉVEZRED KEZDETÉN
Bácsfeketehegy, 2001. szeptember 29–30.
- 2002: „Engedjétek hozzám a kisdedeket...” (Máté 19, 13-15)
HITOKTATÁS AZ ISKOLÁBAN, Szabadka, 2002. szeptember 28–29.
- 2003: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők...” (János 15, 5)
„CHRISTIFIDELES LAICI...” c. pápai enciklika, Topolya, szeptember 27–28.
- 2004: „Család légy, ami vagy!” (II. János Pál)
CSALÁDPASZTORIZÁCIÓ, Szabadka, október 2–3.
- 2005: „Zeng a harang hívó szóval, e szép ünnep reggelén...” (SZVU, 232)
ÜNNEPEINK A MI ERŐSSÉGÜNK, Nagybecskerek–Muzsla, október 1–2.
- 2006: „Ember, hol vagy...” (Ter 3, 9)
VALLÁS A MÉDIÁBAN, Szabadka, szeptember 30. – október 1.
- 2007: „Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség...” (Ef. 4,5)
KERESZTÉNYI FELELŐSSÉGÜNK A MAGYARSÁGÉRT, Bácsfeketehegy, 2007. szeptember 29.
- 2008: „Ne félj, te kicsiny nyáj...” (Lk. 12, 32)
A VAJDASÁGI KERESZTÉNY MAGYARSÁG JÖVŐKÉPE, Szabadka, 2008. szeptember 20.
- 2009: „Ne hagyjátok a templomot, / A templomot s az iskolát!” (Reményik Sándor, 1925)
KERESZTÉNYSÉGÜNK, MAGYARSÁGUNK MEGMARADÁSA ITT ÉS MOST – A PEDAGÓGUSOK A „NEMZET PAPJAI”, Bácsfeketehegy, 2009. szeptember 26.
- 2010: „Fölemelem az üdvösség kelyhét, és segítségül hívom az Úr nevét.” (116. zsoltár)
LITURGIA, AZ ISTEN DICSSŐÍTÉSE ÉS AZ EMBER MEGSZENTELÉSE, Bácsfeketehegy, 2010. szeptember 25.
- 2011: „Apátlan, anyátlan nemzedék” (dr. Korzenszky Richárd OSB javaslatára)
A KERESZTÉNY CSALÁDA VALLÁSI ÉS AZ EMBERI ÉRTÉKEK ISKOLÁJA, Bácsfeketehegy, 2011. szeptember 24.
- 2012: „Hiszek az Istenben!” – Rábízom az életem Istenre (ft. Paskó Csaba javaslatára)
HIT ÉS EGÉSZSÉG, Kishegyes, 2012. szeptember 29.
- 2013: *HÚSZÉVES A VAJDASÁGI (DÉLVIDÉKI) PAX ROMANA*, Bácsfeketehegy, 2013. szeptember 28.
Hagyományunk az Istenbe vetett hitünk, a nemzeti öntudatunk, avagy ahogyan Prohászka Ottokár mondta:
„Isten a gyökerem, a virágom, az erőm, a levegőm, napom, örömöm s boldogító reményem.”
- 2014: Bácsfeketehegy, 2014. szeptember 27.
Rendezvényünk témaköre a szentatya *Evangélii Gaudium* enciklikája.
- 2015: Bácsfeketehegy, 2015. szeptember 26.
„Mert ti testvéreim, szabadságra vagytok elhívva; csak a szabadság nehogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak.” (Gal. 5, 13)
Rendezvényünk témaköre: SZABADSÁGI – SZABADSÁG? Meddig tart(hat) az egyéni/közösségi szabadság teológiai, filozófiai és pedagógiai szempontból az egyetemes emberiség javára?
- 2016: 2016. szeptember 24., Bácsfeketehegy
Quo vadis, keresztény Európa?
Rendezvényünk témaköre: Szent Gellért – keresztény identitás a 21. században
- 2017: Bácsfeketehegy, 2017. szeptember 30.
„Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség...” (Efez 4,5)
Rendezvényünk témaköre: 500 ÉVES A REFORMÁCIÓ
- 2018: Bácsfeketehegy, 2018. szeptember 29.
A család nem luxus – Európa záloga! (ft. Paskó Csaba javaslatára)

Ha figyelmesen áttekintjük a tanulmányi hétvégeken feldolgozott témaköröket, akkor láthatjuk, hogy a VPR mindig igyekezett lépést tartani az idővel, és mindig az aktuális eseményeket dolgozta fel a keresztény szellemiség szempontjából.

Tanulmányi napok

A tanulmányi napokat évente alkalmoszerűen tartottuk, hol január/februárban, illetve júniusban, tehát a tanulmányi napok száma 50 körül van. A meghívott előadók magyarországi és hazai teológusok, tudományok doktorai, avagy egy megadott témakör szakértői, képviselői voltak.

Regisztráció után közös szentmise a VPR elhunyt, beteg és élő tagjaiért. Szentmise alatt gyónási lehetőség. A szentmise alatt van az első elmélkedés, majd azután a hittanteremben még két elmélkedés, azt követően rövid beszélgetés és agapé.

Neves vendégelőadók

Én legszívesebben minden előadót megemlítenék, feltüntetném az előadásának címét, annak a megtartásának pontos dátumát és helyét, valamint még rövid összefoglalóval látnám el, de sajnos ez lehetetlen.⁴

Nagyböjti lelki nap Topolyán, 2014. április 5-én – lelki vezető ft. mgr. Paskó Csaba

Az ádventi és a nagyböjti lelki napokat teljes rendszerességgel minden évben Topolyán tartjuk meg. A topolyai helyi csoport mindig nagy buzgalommal és készséggel készíti elő a rendezvényeket. Ezért külön dicséret illeti a topolyai helyi csoport vezetőségét, valamint külön köszönet ft. Fazekas Ferenc plébános úrnak, aki mindig díjmentesen bocsátja rendelkezésünkre a ter-

A jelen esetben a válogatáskor elsősorban azt a szempontot vettem figyelembe, melyek azok az előadások, amelyekkel az elmúlt negyed évszázadban a VPR foglalkozott, és egyeznek a VPR szellemiségével és az alapszabályzatunkban lefektetett célkitűzésekkel.

További szempont pedig azoknak az előadóknak a megemlézése, akik **többször** is megtisztel-

⁴ Ez egy több száz oldalas monográfiát tenne ki. Talán akad egy ifjú történész, aki doktorátusa témájának a VPR történetét dolgozná fel vallás-, illetve kultúrtörténeti, avagy szociológiai szempontból. Az anyag megvan hozzá!

tek bennünket egy-egy tanulmányi hétvégénken vagy tanulmányi napunkon.⁵

Ebből a szempontból kétségtelenül a pálmát ft. dr. Korzenszky Richárd atya viszi el, aki 2002-től kezdve egy év kivételével **minden évben** részt vesz a tanulmányi hétvégénken:

DR. KORZENSZKY RICHÁRD OSB, a Tihanyi Apátság perjelje: „**Még jöni kell, még jöni fog...**” **Magyarság, vallás, jövő.** Elhangzott 2009. szeptember 26-án Bácsfeketehegyen.

† DR. GRÓF BETHLEN ISTVÁN külügyminiszteri tanácsadó, a Páneurópa Unió nemzetközi elnökségének tagja (2018. szeptember 4-én hunyt el, Isten nyugosztalja!) **négyszer** is megtisztelt bennünket, és nagyszerű előadói képességével, amelyből sugárzott a délvidéki magyarság iránti szeretet, lelkieken gazdagított bennünket. Az egyik előadása: **Az Európai Unió – előnyök és hátrányok – Magyarország tapasztalatai.** Elhangzott 2007. június 23-án Szabadkán.

† JÓKAI ANNA (2017. június 5-én hunyt el, Isten nyugosztalja!) **háromszor** is megtisztelt bennünket előadásával. Első alkalommal Nagybecskereken tartott előadást 2005. október 1-jén a muzslai *Emmausz Kollégiumban* a Vajdasági Pax Romana „Ünnepeink a mi erősségünk” tematikájú tanulmányi hétvégéjén. A gyászos 2004. október 5-i népszavazás kapcsán előadásának az **Elhomálylott ünnepeink** címet adta.

BALCZÓ ANDRÁS, az öttusa sport magyar világhíressége, a nemzet sportolója, háromszoros olimpiai és tízszeres világbajnok, aki nemcsak a sportról, hanem a **keresztény hitéről, családról, az emberi tartásról is** beszélt. Elhangzott Nagybecskereken, 2007. november 25-én.

EPERJES KÁROLY színművész hitvallása. A résztvevők nagy száma miatt előadását a szentmise után az előadó a templomban tartotta meg. Elhangzott Topolyán 2011. április 9-én.

DR. PAPP LAJOS szívsebész: „**Szívvvel lélekkel**”, Bácsfeketehegy, 2014. szeptember 28-án.

Szakcsoportok

A Keresztény Pedagógusok Társasága (KPT) 2001. okt. 14-én alakult meg a Horgos melletti *Domus Pacis* ferences lelkigyakorlatos házban. A KPT a Vajdasági *Pax Romana* szakcsoportjaként működik, tagjai évente egyszer (július végén vagy augusztusban) háromnapos lelkigyakorlaton vesznek részt.

Congregatio liturgicae et musicae sacrae, azaz: Liturgiai és Egyházzenei Társaság. Ez a szakcsoport több alkalommal szervezett kiemelkedő orgonakoncerteket a szabadkai székesbazilikában, avagy hangversenyeket hazai, anyaországi, illetve osztrák kórusok fellépésével.

A *Szt. Mónika* imacsoport: Kelebián 2014. augusztus 31-én alakult meg a *Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közössége*, melyet ft. Paskó Csaba plébános, a VPR elnöke áldott meg.

A VPR karitatív tevékenysége a vajdasági magyar közösségekben

Az oktatói intézmények nem fordulhatnak közvetlenül támogatásért magyarországi alapítványokhoz, csupán egy civil szervezet közvetítésével tehetik meg ezt.

Így pályáztunk a Szabadkán működő Magyar Tannyelvű Tanítóképző Kar számára didaktikai eszközökre, könyvekre, támogatásra olyan egyetemi tankönyvek és jegyzetek kiadására, amelyeket a Kar tanárai írtak.

Ugyanez történt a Szabadkai Műszaki Főiskola esetében is (ahol akkoriban a magyar ajkú hallgatók az összes hallgatók mintegy háromnegyedét tették ki, és az oktatók szempontjából ez az arány még magasabb volt), itt elsősorban műszaki felszerelés volt a kérelem tárgya, továbbá a jegyzetek és tankönyvek megírása, hisz magyar nyelvű műszaki szakkönyvek az akkori Jugoszláviában/Szerbián nem léteztek.

Úgyszintén pályáztunk a szabadkai *Paulinum* katolikus egyházi klasszikus gimnázium számára iskolafelszerelések és bútorok felújítására.

⁵ Jelenleg kifejezetten nagyon szigorú kritériumok alapján történő válogatásról van szó, hisz a 25 év alatt a rendezvényeken általában három előadó szerepelt – tehát az előadók száma cca. 70.

Talán a legközelebb áll a szívünkhöz a Renovabis Alapítványtól elnyert támogatás, amelyet az Ökumenikus Egyházzenei Konzervatórium számára kértünk. A Konzervatórium működéséhez szükséges orgonát Kerényből szállították át a kelebiai *Divisio apostolorum* plébániatemplomba. A felújításra rendelkezésre álló összeg azonban nem volt elegendő, de a VPR közvetítésével és így a *Renovabis* támogatásával Isten dicsőségére és az egyházzenei tanulók örömeire, de nem különben a kelebiai plébános (ft. Paskó Csaba) és a hívek örömeire is 2014. december 21-én megszólalhatott az orgona.

In memoriam

– Akik már nincsenek köztünk

Az elmúlt 25 év alatt gyarapodott ugyan a tag-ságunk, nyilvántartásunk szerint a létszám 350 felett van, de sajnos ennek a létszámnak talán csak a fele tekinthető aktív tagnak.

Az elmúlt 25 év alatt viszont voltak testvéreink, akiket a Jóisten magához szólított. Ezért is minden lelki napunk alkalmával a közös szent-misében megemlékezünk az elhunyt testvéreinkről. Sajnos nem tudhatunk minden elhunyt test-vérünkről, előfordult már az is, hogy csak évek múlva értesültünk arról, hogy egy-egy testvérünk megtért teremtőjéhez.

FORRÁSOK:

VAJDASÁGI PAX ROMANA ALMANACH (1992–2000). szerkesztette és válogatta dr. Hegedűs Antal, Logos, Tóthfalu, 2001

20 ÉVES A VAJDASÁGI PAX ROMANA (1993–2013). Ju-bileumi kiadás, Agapé, Újvidék, 2013

Elhunyt testvéreink mindannyian nyugodtan mondhatják Pál apostol szavait: „**Uram! A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutot-tam, hitemet megtartottam.**” (2 Tim 4, 7-8)

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

Zárszóként hadd idézzem a VPR elnöke, ft. mgr. Paskó Csaba atya elnök úr szavait:

„Mondjunk igent az élet kultúrájára és nemet a halál civilizációjára

25 éves a Vajdasági Pax Romana. Negyed év-század Délvidéken a magyarság és a keresztény kultúra szolgálatában. Felismerni küldetésünket, meglépni és tenni feladatunkat következetesen a 21. században is érték. Fogyatköző magyarsá-gunk, gyengülő keresztény kultúránkban különö-sen is fontos minden szerepvállalás, amiben az élet kultúráját és nem a halál civilizációját támog-atjuk.

Hála és köszönet mindenkinek, aki a VPR szolgálatában az elmúlt 25 évben következe-tesen dolgozott, felismerte az élet civilizációját, és ehhez az óriási kultúrához valamit, még ha csak morzsányit is hozzáadott, de hozzáadott!”

** A 25 éves jubileumi kiadvány rövidített és át-dolgozott változata*

GAÁL, Enikő: A KMÉM ötven éve. A Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalom – Pax Romana története, 1959–2009. Státus Kiadó, Csíkszereda, 2016

25 ÉVES A VAJDASÁGI PAX ROMANA (1993–2018). Jubile-umi kiadás, szerkesztette és válogatta lovag vitéz dr. Bogner István, a VPR alelnöke, Grafoprodukt, Szabadka, 2018

Az elmúlt 25 év alatt készült jegyzőkönyvek.